

[Morten Lange.]

yderligere ændringer i sit forslag, men jeg synes alligevel, der er grund til at opholde sig en lille smule ved dette problem, nu da vi afslutter samlingens arbejde. Man har talt om næsten alle de love, der er blevet gennemført i denne samling, og en eller anden har benyttet lejligheden til at sige, at det var lovjaskeri. Nu er dette spørgsmål om tjenestemandslønningerne jo ikke et lovanliggende, men dog alligevel en sag, folketinget har med at gøre; og har noget været et eksempel på jaskeri, så har det været dette. Finansministeren har ikke forelagt spørgsmålet for de sædvanlige kompetente instanser, jeg tænker specielt på lønningsrådet, som ellers plejer at skulle godkende ethvert nok så lille lønproblem, og det kunne ellers specielt i denne kantede sag have været overordentlig ønskeligt. Der er brugt et fåtal af timer til at forhandle med organisationerne, og dernæst har finansudvalget ekspederet sagen med en hast, der står i den skønneste modsætning til den tid og alvor, man bruger til småsager som f. eks. 30 000 kr. til det litterære akademi, og hvad man ellers kan udsætte fra møde til møde.

Resultatet er, at tjenestemændene ser på hele denne sag med stor skepsis. Jeg skal holde mig til afdæmpede udtryk og sige, at det vel med hensyn til afstanden mellem opnåede resultater og det ønskede ikke drejer sig om enorme beløb. Men man erindrer, at ved arbejdsmarkedets strejker, som stod på i ugevis, var det et beløb på 10 øre i timen, som i sidste ende viste sig at være parterne imellem. Målt med denne alen kan man nemt fristes til at bruge stærke ord om finansministerens påholdenhed over for tjenestemændene.

Jeg tror, den højtærede minister har været sin egen sympati for statskassens vel en dårlig støtte. Tjenestemændene har ikke glemte, hvordan sagen blev løst, og der bliver nok gjort bravt brug af de muligheder for lønglidning, som tjenestemandsområdet trods alt har. Samlingen her vil blive husket som den, hvor landbruget tiltvang sig koncessioner ved produktionsstrejker, og hvor tjenestemændene blev sendt bort fra forhandlingsbordet.

Endelig et par nødvendige bemærkninger til det ærede medlem hr. Per Hækkerup. Han refererede til mit indlæg ved åbnings-

debatten, og jeg er af den opfattelse, at det kun er godt, at indlægget erindres, selv om det næppe længere er så nødvendigt, som da det blev fremført. Det er jo blevet ganske klart for det høje ting, at mit parti og dets medlemmer er her for at føre en realitetspræget socialistisk politik og nå resultater for vore synspunkter.

Det er helt urimeligt, når det ærede medlem søger at frakende os ansvarsbevidsthed i vor politik. Det ærede medlem ved udmærket godt, at når der bliver taget hensyn i blot nogenlunde rimelig grad til vore synspunkter, er vi villige til at gå med på forlig og støtte fornuftige, fremskridtsvenlige forslag. Det har vi set nys, hvad angår naturfredningsloven, det har vi set med hensyn til ungdommens uddannelsesfond, det har vi set ved adskillige andre forslag, vi har haft til behandling i denne samling, og det vil vi få at se i fremtiden. Det har også vist sig, at når der er den slags forslag fremme, er der en fornuftig forhandling, og følgelig er vi da også parat til at gå med til en hel del, som ikke lige netop passer i vort kram. Men det skal ikke forhindre os i at fastholde og fremsætte vore principielle synspunkter — det er heldigvis ikke os, der er bundet i et fornuftætteskab med det radikale venstre.

Når det ærede medlem hr. Per Hækkerup mener, at vor stilling til militærspørgsmål o. lign. skulle være en særlig gave til den just af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i så nedsættende vendinger omtalte verdensbolschevisme, må jeg sige, at det er forkert. Det har ingen rimelighed, og det er ikke rigtigt. Det er ikke målet med vor politik, den har et helt andet og klarere sigte end det, vi fik skudt i skoene. Jeg tror, det ærede medlem hr. Per Hækkerup i denne sag talte ud af tingets vinduer. Der er også kønnere udenfor; men alligevel, det var en dårlig beskrivelse af forholdene herinde. Jeg forstår godt det ærede medlems problemer. Det ville politisk set være svært for ham at frembære sin tak til socialistisk folkeparti, fordi vi muliggør det for socialdemokratiet at slæbe de radikale længere med, end det ellers var gørligt.

Vi skal også gerne i fremtiden fungere som en energisk politisk slæbebåd, så det noget træge socialdemokrati måske kan få hjælp til at blive trængt lidt mere i social-